

et aga see ilm on ja wõimsus peale
 kippus, jellepärast wiskasin siis te äärs
 küljeli weidise puhkama." „Kas ja
 ei võits minu pulmalist kaa tulla
 pillimängima," küsivad wõõras, „mis
 mitte, kui aga soovite," wastanud pilli-
 mängija. „Mees ojanud kaa puusti,
 wõtnud torupilli pea alt ja läinud.
 Saanud nad kahetseki tiki-maad meffo
 teid kondinud, siis jõudnud nad ühe juul
 lossi farnatse maja juure, kust neile
 pulma sõja ja käre, wastu kaftand.
 Lenna läinud siis mehed kahetseki siis
 ja pidanud seal kolm päewa soompis
 pulmi. Kolmanda päewa õhtu poolt
 öelnud perimees pillimängijale: „Mille
 pulmalistel on nüfugune sumalanoed,

et nad siis, kui lahkuma hakkawad, kulla
 pööra riidlesma ja kiskuma läbewad,
 aga full pruugi joff wäljagi teha, muud
 kui pra mängi edasi, sinust ei puudu
 ülesti." Nõnda olnud see. Mehed kirtsu-
 nud, petunud, ja topelnud ja riidelnud
 nii et hirmus, aga pillimängijast
 pole üsksi puustunud. Kui nad wümal-
 ära läinud, öelnud perimees: „Ah, niid
 jairwad nad om meti minemas, meil
 ei olnud aga see maalt aega pulmi
 pidada, sina mängid pilli, mina
 talusin neile juua ja juua ette, peame
 niid wel ise kahetseki pulmi. Nõnda
 olnudgi, mehed fönnud ja junnud, wel
 kolm päewa õige prihaste seal, nagu
 mõnitsad kwanagi maiste. Kui kolm